

Refleksijų refleksija refleksija....

Apibendrinimas.... net nežinau nuo ko pradėti. Kaip visada. kažkas nesikeičia tikrai, kaip sunkiai sekasi reflektuoti. Siaubas, bet reikia nuo kažko pradėti... Taigi, važiuojame 😊

Įdomiai jaučiuosi – lyg pasisėmusi patirties, paaugusi, bet iš esmės dar labiau pasimetusi. Nes suvokių kiek dar reikia išmokti. Jau pradėjau jausti ko man trūksta iki įsivaizduojamos tobulos savo versijos – čia kaip mokytojo. Tvirčiau jaučiuosi prieš klasę. Patirties turėjau visokios – daugiau negatyvios, bet viską įveikusi žinau kaip elgtis kritiškuose situacijose – šypsotis. Taip labai paprasta, nes šypsena nuginkluoja. Ir kažkaip kitaip nuteikia vaikus, tėvus, kolegas. Vaikai - šypsena priima labai intuityviai – mokytojas gerai nusiteikęs, bus geri pažymiai.

Pastebėjau, kad kartais mokytojai viską (absoliučiai – pasisakymus, išgirstas frazes, kreivokus žvilgsnius) matuoja sau. Blogas įprotis 😊 Kartais reikia tiesiog atsitraukti ir į situaciją pasižiūrėti kitu kampu ir ji nebeatrodo tokio dramatiška. Reikia dažniau išlysti iš savo kiauto ir matyti daugiau, nei darbą, namus mokinius, kolegas ir pan. Gyvenimas gražus ir margas, reikia nebijoti jo keisti.

Aš tikrai džiaugiuosi galimybe studijuoti, tikrai gerai pramankštinau smegenys. Labai smagu, kad nepabijojau pabandyti kažką naujo ir tikrai nesigailiu savo pasirinkimu. Pedagogika – labai įdomi specialybė su galimybe pastoviai tobulėti. Tik labai gaila, kad kartais mokytojai taip paskęsta rutinoje, kad apie tai pamiršta.

Sau palinkėčiau neprarasti sveiko avantiūrizmo, polėkio ir noro tobulėti. Nebijoti ieškoti savęs i išnaudoti kiekvieną galimybę. Visiškai nenoriu pavirsti į vėžlį – bijanti iškišti nosį iš savo kiauto. Kaip vėl taip pasijausiu, vėl eisiu mokytis ir ieškoti geresnės savęs. Nes pasaulis labai greitai keičiasi, reikia mokėti prisitaikyti ir keistis su juo 😊